

[Thorkil Kristensen.]

drøftelserne, sådan at man kan finde frem til noget, der er bedre end det bestående.

Hvis dette lovforslag kommer til afstemning, som det er, vil jeg undlade at stemme, da jeg ikke mener, at stabiliseringslånet er en god foranstaltning, men heller ikke mener det forsvarligt at afskaffe det uden at sætte noget andet i stedet. Jeg ville imidlertid foretrække, at denne debat kunne blive udgangspunktet for en drøftelse om en mere opbyggende politik.

Finansministeren (Kampmann): Må jeg først berigtige et par udtalelser, hvori man byggede på de oplysninger, jeg gav om, hvem der betaler stabiliseringslånet.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen mente, at det var kun 5 pct. af landbrugerne, der betalte stabiliseringslån. Det var egentlig ikke det, jeg sagde; jeg sagde, at det var 5 pct. af stabiliseringslånebeløbet, der blev betalt af landbrugerne.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen mente, at han i min statistisk optrådte som lønmodtager. Jeg vil skønne, at han findes under den gruppe, der hedder „direktører, fabrikanter og selvstændige erhvervsdrivende“; denne gruppe henregner jeg til erhvervslivet.

Endelig mente det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at jeg havde givet udtryk for, at lønmodtagere i almindelighed og dermed ligestillede betalte halvdelen af stabiliseringslånet. Det er noget overdrevent. Jeg kan godt give en lidt nøjere opdeling; jeg sagde, at arbejdere og funktionærer sammen med liberale erhverv og andre betaler knap halvdelen; heraf betaler arbejdere i håndværk og industri 3 pct. af det samlede stabiliseringslån; funktionærer, tjenestemænd o. l. 21 pct., liberale erhverv 17 pct. og restgruppen 5 pct. Det giver et lidt andet indtryk end det, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fået ud af det.

Jeg udtrykte før et ønske om, at man ikke ville diskutere stabiliseringslånet alene, men ville se det som et led i de samlede forholdsregler for vor økonomiske politik, og jeg har sådan set fået mit ønske mere end opfyldt; der er næsten ikke det økonomiske problem, som ikke flere ærede medlemmer har fundet anledning til at komme ind på.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen

går nærmest ud fra den opfattelse, at der tiltrænges en udvidelse af forbruget; det er jo det, det ærede medlem siger, at det er vanskeligt at få afsætning for varerne o. s. v., og derfor må vi udvide forbruget; vi har nedadgående produktion, vi har stigende arbejdsløshed, derfor er en forbrugsudvidelse nødvendig. Og derefter siger det ærede medlem så, at vi kan godt ophæve stabiliseringslånet, for stort set påvirker det ikke forbruget. Denne modsigelse var jeg allerede inde på i mit første indlæg, og jeg vil gerne fremdrage den igen. Jeg gjorde opmærksom på, at man kunne jo diskutere, om det var nødvendigt at lempe på den økonomiske politik og særlig på finanspolitikken; det var det, jeg syntes man kunne drøfte i et udvalg; men jeg tilføjede, at man så også måtte drøfte, på hvilken måde det kunne gøres, og jeg mener altså ikke, at en ophævelse af stabiliseringslånet er den metode, der kommer i første række. Jeg forstod i øvrigt, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen havde samme opfattelse som jeg med hensyn til dette sidste.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gik mere ind på min argumentation og omtalte både faren for, at valutabeholdningen kunne gå ned igen, og stabiliseringslånets indflydelse på renten. Det ærede medlem mente, at det kunne ikke genere valutaen så meget, hvis vi ophævede stabiliseringslånet, og det kan såmænd godt være, at indflydelsen herpå ikke ville blive så voldsom; men det er egentlig ikke problemet; det afgørende problem er, om vi i øjeblikket er i en sådan økonomisk situation, at vi kan lempe på vor økonomiske politik, herunder bl. a. røre stabiliseringslånet.

Jeg anbefaler meget, at man ligesom fjerner sig lidt fra stabiliseringslånet og alle de følelser, man har opgejlet deromkring; det vil hjælpe meget på situationen. I den forbindelse takker jeg det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, fordi han så stærkt har gjort opmærksom på, at vor valutasituation, selv om den er forbedret, måske ikke er så stærkt forbedret, som nogle går og tror, og at udsigterne til, at denne forbedring vil vedvare, er, som det ærede medlem sagde, såre problematiske. Man må gøre sig klart, at vor valutasituation hovedsagelig påvirkes af ændringerne i vort bytteforhold og den økonomiske akti-